

UZASADNIENIE

Decyzją z 13.08.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił kapitał początkowy E. B. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia, tj. 1980, 1983-1986, 1992-1996. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 83,43 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.018,59 zł. Przyjęto łącznie 7 lat, 8 miesięcy i 4 dni, tj. 92 miesiące okresów składkowych oraz 6 lat, tj. 72 miesiące okresów nieskładkowych (okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi)). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 59,16 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 74.057,06 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów od 1.06.1980 r. do 25.01.1983 r. (świadczenie pracy zostało podpisane przez osobę „w zastępstwie” oraz nie została podana informacja czy od wynagrodzeń były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne), od 1.03.1989 r. do 4.07.1989 r. (trwa postępowanie wyjaśniające z Wydziałem Zasiłków), od 4.01.1993 r. do 24.01.1993 r. (w tym okresie wnioskodawczyni przebywała na urlopie bezpłatnym), od 7.10.1996 r. do 5.06.1997 r. (w tym okresie wnioskodawczyni była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bez prawa do wypłaty zasiłku a zatem nie podlegała ubezpieczeniu)

/decyzja k. 32-33 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika k. 34 akt ZUS plik I/

W dniu 3.09.2020 r. wnioskodawczyni złożyła odwołanie od powyższej decyzji. Wniosła o uwzględnienie do ogólnego stażu pracy okresu zatrudnienia od 19.05.1980 r. do 25.01.1983 r. na podstawie przedłożonego świadectwa pracy

/odwołanie k. 3/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację

/odpowiedź na odwołanie k. 6-7/

Na rozprawie z 22.06.2021 r. wnioskodawczyni poparła odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania

/stanowiska 00:19:25, 00:19:30 - płyta CD k. 41/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. B., urodzona (...), w dniu 24.07.2006 r. wystąpiła z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego

/bezsporne, wniosek k. 1-1v akt ZUS plik I/.

Decyzją z 26.01.2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy E. B. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia, tj. 1980, 1983-1986, 1992-1996. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 71,18 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 869,03 zł. Przyjęto łącznie 10 lat, 8 miesięcy i 3 dni, tj. 128 miesięcy okresów składkowych oraz 6 lat, tj. 72 miesiące okresów nieskładkowych (okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi)). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego

wyniósł 65,19 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 72.740,36 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów od 4.01.1993 r. do 24.01.1993 r. (w tym okresie wnioskodawczyni przebywała na urlopie bezpłatnym), od 7.10.1996 r. do 5.06.1997 r. (w tym okresie wnioskodawczyni była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bez prawa do zasiłku a zatem nie podlegała ubezpieczeniu)

/decyzja k. 23-23 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika k. 24 akt ZUS plik I/

W dniu 29.12.2016 r. odwołująca złożyła wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego

/wniosek k. 25-25v akt ZUS plik I/

Decyzją z 15.02.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy E. B. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia, tj. 1980, 1983-1986, 1992-1996. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 83,43 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.018,59 zł. Przyjęto łącznie 10 lat, 8 miesięcy i 3 dni, tj. 128 miesięcy okresów składkowych oraz 6 lat, tj. 72 miesiące okresów nieskładkowych (okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi)). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 65,19 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 86.053,66 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów od 4.01.1993 r. do 24.01.1993 r. (w tym okresie wnioskodawczyni przebywała na urlopie bezpłatnym), od 7.10.1996 r. do 5.06.1997 r. (w tym okresie wnioskodawczyni była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bez prawa do zasiłku a zatem nie podlegała ubezpieczeniu)

/decyzja k. 28-28 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika k. 27 akt ZUS plik I/

W dniu 29.07.2020 r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie emerytury kapitałowej

/wniosek k. 1-3v akt ZUS plik II/

Zaskarżoną decyzją z 13.08.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po stwierdzeniu, iż decyzją z 15.02.2017 r. nieprawidłowo ustalił kapitał początkowy, z urzędu ponownie ustalił kapitał początkowy E. B. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia, tj. 1980, 1983-1986, 1992-1996. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 83,43 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.018,59 zł. Przyjęto łącznie 7 lat, 8 miesięcy i 4 dni, tj. 92 miesiące okresów składkowych oraz 6 lat, tj. 72 miesiące okresów nieskładkowych (okresy sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi)). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 59,16 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 74.057,06 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów od 1.06.1980 r. do 25.01.1983 r. (świadcstwo pracy zostało podpisane przez osobę „w zastępstwie” oraz nie została podana informacja czy od

wynagrodzeń były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne), od 1.03.1989 r. do 4.07.1989 r. (trwa postępowanie wyjaśniające z Wydziałem Zasiłków), od 4.01.1993 r. do 24.01.1993 r. (w tym okresie wnioskodawczyni przebywała na urlopie bezpłatnym), od 7.10.1996 r. do 5.06.1997 r. (w tym okresie wnioskodawczyni była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bez prawa do wypłaty zasiłku a zatem nie podlegała ubezpieczeniu)

/decyzja k. 32-33 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika k. 34 akt ZUS plik I/

Decyzją zaliczkową z 13.08.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z 29.07.2020 r. przyznał E. B. prawo do emerytury od 1.07.2020 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne (161.722,18 zł) oraz kapitału początkowego (351.025,88 zł) z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (260 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła = 1.972,11 zł brutto $[(161.722,18 \text{ zł} + 351.025,88 \text{ zł}) : 260 = 1.972,11 \text{ zł}]$

/decyzja k. 6-8 akt ZUS plik II/.

W dniu 31.08.2020 r. odwołująca złożyła wniosek przeliczenie emerytury kapitałowej

/wniosek k. 13-13v akt ZUS plik II/

Decyzją z 17.09.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z 31.08.2020 r. przyznał E. B. prawo do emerytury od 1.08.2020 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emeryturę ustaloną w kwocie 1972,11 zł zwiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji (437,24 zł) przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku wnioskodawczyni w dniu złożenia tego wniosku, tj. w dniu 31.08.2020 r. (259,20 miesięcy). Po ponownym ustaleniu wysokość emerytury wyniosła = 1973,80 zł brutto $[1.972,11 \text{ zł} + (437,24 \text{ zł} : 259,20) = 1973,80 \text{ zł}]$

/decyzja k. 14-16 akt ZUS plik II/.

W okresie od 19.05.1980 r. do 25.01.1983 r. wnioskodawczyni E. B. (wówczas W.) była zatrudniona w (...) „Prasa-K.-Ruch” Klubie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy ostatnio na stanowisku sprzedawcy prowizyjnego. Świadcstwo pracy jest opatrzone podpisem osoby działającej w zastępstwie dyrektora mgr A. G. wraz z pieczętą dyrektora mgr A. G., a także pieczętą zakładu pracy. Podpisem tej samej osoby w zastępstwie dyrektora mgr A. G. jest opatrzone także opinia o wnioskodawczyni jako pracowniku.

Ze świadectwa pracy wynika, że średnia wysokość wynagrodzenia (wg stawki prowizyjnej) wnioskodawczyni w 1982 r. wyniosła 10.036 zł, co przekracza wysokość płacy minimalnej.

/świadectwo pracy k. 5-5v akt ZUS plik I, k. 4-5, k. 19-20, opinia o pracowniku k. 21, legitymacja ubezpieczeniowa k. 23-25, zeznania wnioskodawczyni 00:15:32 - płyta CD k. 40, 00:15:32 w zw. z 00:01:09 i dalej - płyta CD k. 40/

W ww. okresie ubezpieczona pracowała po 8 godzin dziennie jako sprzedawca, w oparciu o umowę agencyjną. Pracę świadczyła na 2 zmiany. Pierwsza zmiana odbywała się w godzinach 8.00 – 16.0, druga do 19.00-20.00.

Przełożoną pracowników w tym wnioskodawczyni była dyrektor A. G..

Wysokość wynagrodzenia skarżącej była uzależniona od utargu, znacznie przewyższała wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Pracodawca odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne pracowników w tym wnioskodawczyni

/zeznania wnioskodawczyni 00:15:32 - płyta CD k. 40, 00:15:32 w zw. z 00:01:09 i dalej - płyta CD k. 40/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawczyni.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Stosownie do art. 173 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2021 r. poz. 291 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy na dzień wejścia w życie ustawy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (ust. 2).

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przepis ust. 2 art. 174 stanowi, że przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2, to jest w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei z mocy art. 15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok,

w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne

i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 i 5 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Natomiast zgodnie z art. 17 ust. 1 cytowanej ustawy jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru renty w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1-4, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się podstawę wymiaru składek za okres faktycznego podlegania ubezpieczeniu, z uwzględnieniem ust. 2 i 3. Przepis art. 15 ust. 3 stosuje się odpowiednio. Nie ustala się podstawy wymiaru renty dla ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie pozostawał on w ubezpieczeniu co najmniej przez 1 rok kalendarzowy (ust. 2). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru renty w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 5, z powodu pełnienia zastępczej służby wojskowej, odbywania czynnej służby wojskowej albo korzystania z urlopu wychowawczego (ust. 3).

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Z kolei w myśl art. 6 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy okresami składkowymi są okresy ubezpieczenia.

Natomiast zgodnie z ust. 2 pkt 1 w/w art. 6, za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne: zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia: na obszarze Państwa Polskiego – w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową.

Zgodnie z § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

- 1) legitymacja ubezpieczeniowa;
- 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego

oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres (ust. 2).

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia wnioskodawczynie oraz dopuścił dowód z jej przesłuchania.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było nieuwzględnienie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresu zatrudnienia wnioskodawczynie w (...) „Prasa-K.-Ruch” Klubie (...) w Ł. od 19.05.1980 r. do 25.01.1983 r. przy obliczaniu kapitału początkowego. Zdaniem organu rentowego przedłożone świadectwo pracy zostało podpisane przez osobę „w zastępstwie” oraz nie została podana informacja czy od wynagrodzeń były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne.

W ocenie Sądu Okręgowego zachowane świadectwo pracy ze spornego okresu zatrudnienia (opatrzone podpisem osoby działającej w zastępstwie dyrektora mgr A. G. wraz z pieczętą dyrektora mgr A. G., a także pieczętą zakładu pracy), złożona opinia o wnioskodawczynie jako pracowniku, również podpisana przez tę samą osobę oraz zeznania wnioskodawczynie, która potwierdziła wynikające ze świadectwa pracy dane dotyczące jej zatrudnienia, dają podstawę do ustalenia, iż w okresie od 19.05.1980 r. do 25.01.1983 r. wnioskodawczynie była zatrudniona w (...) „Prasa-K.-Ruch” Klubie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku sprzedawcy prowizyjnego. Należy również podkreślić, że już z samego świadectwa pracy (porównując wskazane tam wynagrodzenie ze stawkami minimalnego wynagrodzenia), jak również z zeznań odwołującej wynika jasno, że wysokość jej zarobków znacznie przekraczała minimalne wynagrodzenia w tamtym czasie. Nadto z niczego nie wynika jakoby składki nie były w spornym okresie odprowadzane przez pracodawcę. Same podnoszone przez organ wątpliwości w tym zakresie nie mogą być podstawą rozstrzygnięcia w takim stanie faktycznym jak ustalony.

Zasada swobodnej oceny dowodów przez Sąd orzekający wyrażona w art. 233 § 1 k.p.c. z jednej strony uprawnia Sąd do oceny tychże dowodów „według własnego przekonania” z drugiej natomiast strony zobowiązuje Sąd do „wszechstronnego rozważenia zebranego materiału”. Uprawnienie sądu do oceny dowodów według własnego przekonania nie oznacza oczywiście dowolności w tej ocenie, bowiem poza sporem winno być, iż dokonując tej oceny Sąd nie może ignorować zasad logiki, osiągnięć nauki, doświadczenia czy też wyciągać wniosków nie wynikających z materiału dowodowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 września 2013 roku, sygn. akt III AUa 329/13, LEX nr 1378585).

W związku z powyższym - w ocenie Sądu - brak jest podstaw do odmowy wiarygodności zgromadzonym w toku postępowania dokumentom oraz zeznaniom wnioskodawczynie, a zatem brak jest prawnych przesłanek do zaniechania przez organ rentowy uwzględnienia oprócz niespornych okresów także spornego okresu zatrudnienia przy wyliczaniu kapitału początkowego.

Podkreślić jeszcze raz należy, że należało mieć na względzie powszechnie znane trudności w dokumentowaniu nie tylko wysokości wynagrodzenia, ale nawet samego zatrudnienia w latach odległych od daty wniosku, związane z brakiem dokumentów (te podlegały bowiem niszczeniu po upływie określonego czasu), czy wręcz likwidacją zakładów pracy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i zobowiązał organ rentowy do przeliczenia kapitału początkowego wyliczonego przy przyjęciu dodatkowo jako okresu stażowego – okresu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu od 19.05.1980 r. do 25.01.1983 r.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego W. G. wraz z aktami rentowymi za pośrednictwem poczty

K.W.